

עפ"א 4815/10 - בוריס וצ'וק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים

עפ"א 4815-10-15 וצ'וק נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

בפני כבוד השופטת רונית בש

בוריס וצ'וק המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל-באמצעות פרקליטות מחוז חיפה (אזוריה)

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בקריות כב' השופטת עירית ינברג (להלן: "בית משפט קמא") מיום 4.10.15, שניתנה בתיק צ"מ 15-10-687, לפיה דחה בית משפט קמא את בקשה המערער להורות על ביטול צו סגירה מנהלי, אשר הוצאה ביום 30.9.15 על ידי קצין משטרת, סנ"צ עמית פולק (להלן: "צו הסגירה"), מכוח סעיף 23 לחוק רישיון עסקים, תשכ"ח - 1968 (להלן: "חוק רישיון עסקים"). צו הסגירה מתיחס לቤת העסק של המערער, הידוע בשם "נפרטיטי" ומוצי ברחוב הסטודיות 234 במפרץ חיפה (להלן: "העסק") ולפיו יסגר העסק למשך 20 ימים נוספים מיום 30.9.15 בשעה 22:00 עד ליום 20.10.15 בשעה 22:00 (הצוו הראשון ניתן מיום 27.9.15 עד ליום 30.9.15).

החלטה בית משפט קמא והליכים קודמים

2. מעion בהחלטתו מושא הערעור של בית משפט קמא (להלן: "ההחלטה") עולה, כי המערער, לטעنته, הוא בעלי החדש של העסק, וכי אין לו כל קשר לצו סגירה קודם, שניתן לעסק בהיותו בעלותו של כוגן דימיטרי (להלן: "דימיטרי"), נגדו הוגש כתב אישום בבית המשפט לעניינים מקומיים בת"פ 547/12, במסגרתו הוואשם דימיטרי בניהול מעודן שפנות ועסק המוכר משקאות משלכים ללא רישון, עבירות לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישיון עסקים. במסגרת גזר הדין בתיק הנ"ל, גזר דין מיום 4.3.13, ניתן נגד העסק צו סגירה, שנקבע לביצוע מיום 15.3.13. יצו בנקודה זו, כי המערער הגיש בתיק הנ"ל בקשה לעיקוב ביצוע צו הסגירה, שהושתת כאמור בגזר הדין הנ"ל, זאת בהסתמך על טענתו כי אין לו קשר לעסק הקודם ובהתאם בקשה שהגיש ביום 30.8.15 לקבלת רישיון לעסק. בהמ"ש לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ג'אדה בסול) עיכבה תחילת ההחלטה מיום 15/9/10 את ביצוע הצו עד ליום 20/9/15, זאת בהסכמה המאשימה בתיק הנ"ל, אשר בבקשת לבורר את העמדה בעניין מתן רישיון לעסק. בהינתן סירוב משטרת ישראל לקבלת רישיון לעסק, ניתנה החלטה נוספת בתיק הנ"ל ע"י כב' השופטת בסול ביום 20.9.15, לפיה בהינתן התוצאות המאשימה בתגובהה, לא ניתן עיקוב ביצוע נוסף של צו הסגירה השיפוטי. יצו בנקודה זו, כי היום נדחה על ידי ערעורו של המערער על ההחלטה הנ"ל של כב' השופטת בסול, אשר הוגש בתיק עפ"א 15-09-38141.

עמוד 1

.3. בהחלטה מושא הערעור נכתב, כי ביום 26.9.15 אירעה קטטה רבת משתתפים, אשר פרצה בבית העסק ונמשכה מחוץ לו וכי, במהלך אותה קטטה שלגשה אל מחוץ לעסק, שלפ' אחד המתקוטטים אקדח וכיוון אותו לעבר מעורבים נוספים שברחו מהמקום, ובמהלך בריחתם נגרמה תאונת דרכים; מתקוטט אחר החזיק בידו לום ברזל ומתקוטטים נוספים החזיקו אגרופן ואבנים.

.4. עוד עולה מן ההחלטה, כי בעקבות הקטטה, זומן המערער לשימוע, שהתקיים בתאריך 27.9.15 בתום השימוש ניתן צו סירה למשך 4 ימים, עד ליום 30.9.15. בהחלטתו מושא השימוש הראשון כתוב סנ"צ פולק, כי במהלך הימים הקרובים יבחן הצלמות המכטחות האבטחה שהעביר המערער על מנת להוכיח את טענותיו, לפיהן המתקוטטים הוציאו מהמערך תוך זמן קצר מרגע פריצת הקטטה, ולפיכך האירוע לא יצר סכנה לבילויים בעסק ולא היה מקום לערב את המשטרה.

.5. בשימוש הנוסף, שנערך למערער בתאריך 30.9.15, הציג בפני המערער קצין המשטרה את הטענה לפיה, בصفיה בסרטים שצולמו על ידי מצלמות האבטחה שהמציא המערער עצמו למשיבה, נמצא כי בעסק נמצאים חדרי אירוח, בהם מבוצעים אקטטים מיניים המצלומים על ידי המצלמות, וזאת במספר חדרים במקום. לפיכך, נתן בפני המערער במהלך השימוש, כי לטענת המשיבה, המקום אכן משמש מועדון נשפים אלא מדובר באחזקת מקום לשם זנות. עוד נתן בשימוש, כי נראה שיש כי המין מצולמים, מבלתי שהמבקרים במקום מודעים לכך. כן ציין בפני המערער, במהלך השימוש שנערך כאמור ביום 30.9.15, כי מבדיקת גרסתו בדבר קיום מערכ אבטחה והפעולות שנעשו לסיום הקטטה שאירעה בעסק, לא נמצא כל זכר לטענות בסרטונים וכן עולה החשד כי הגרסה שמסר אינה אמת. לפיכך, נקבע בהחלטת קצין המשטרה, שניתנה בעקבות השימוש הנ"ל, כי בעקבות הקטטה החמורה אשר לוויתה בשימוש בנשק, עולה כי במקומות התראתה הפרה של שלום הציבור וקיימת סכנה מוחשית וממשית להמשך הפגיעה בסדר הציבורי ובשלום הציבור.

.6. בית משפט קמא ציין בהחלטה את טענת המערער בשימוש, לפיו הצלמות לא מתעדות את אירוע הקטטה בעסק, דבר התומך, לדידו, בגרסתו לפיה לא הייתה הקטטה בעסק. עוד צינה בהחלטה טענת המערער בשימוש, כי קנה את המקום עם הצלמות ולא ידע מה הן הצלמות:

"לא ידעת מה קורה בחדרים. חשבתי שזו סתם לבנות שיתלבשו. לא ידעת שיש אקט מיני בחדר".

בנוקודה זו נקבע בית משפט קמא כי, טענת המערער אינה מתקבלת על הדעת, וסביר כי יש בה כדי לחזק את עצמת הריאות שבידי המשיבה, ראיות המבוססות על סרטון שהמציא לה המערער עצמו.

.7. לאחר שבית משפט קמא עין בחומר החקירה שהוגש לעיינו ובפרוטוקול השימוש שנערך למערער ביום 27.9.15 וביום 30.9.15 נקבע בית משפט קמא, כי החלטתו של עורק השימוש סבירה וכי אין מקום להתערב בה. בית משפט קמא הטיעם בהחלטה, כי אין ממש בטענה לפיה, בהיעדר קשר סיבתי בין מכירת אלכוהול בבית העסק לאירוע עצמו, לא קמה סמכות להורות על סגירת העסק לפי סעיף 23

לחוק רישי עסקים. בית משפט קמא הבהיר, כי הסעיף אמן חל רק ביחס למקומות בהם נמכר אלכוהול, אולם בהתאם לפרשנות שניתנה לסעיף, אין הוא דורש קשר סיבתי בין מכירת האלכוהול לשיקון המשמש בסיס להחלטה בדבר סגירת העסק. בית משפט קמא הוסיף וציין, כי החלטתו של קצין המשטרה, אשר הורה על סגירת העסק, הינה החלטה מנהלית. לאור כך, על בית המשפט לבחון את ההחלטה בהתאם לכללי המשפט המנהלי. כאמור, עליו לבחון אם היא סבירה ואם נשקלו במסגרתה שיקולים עניינים בלבד, תוך מתן משקל נכון לכל שיקול. בית משפט קמא הטיעים, כי הריאות עליהן מבוססת הרשות המנהלית את ההחלטה בשלב זה אינן צריכות להיות ראיות לכואורה וכי, די בריאות מנהליות, אשר טיבן ומכוון נגזרים מאופיו של העניין העומד לדין ומנסיבות ההחלטה המנהלית המתקברת. נקבע, כי במקרה הנדון מושמעות הצע הינה פגעה בעסקו של המערער, מוקור פרנסתו, ולפיכך על הריאות להיות עצמה כזו שתצדיק פגעה בזכותו זו.

לאחר שעין בחומר החקירה, סבר בית משפט קמא כי הובאו ראיות, אשר משקלן מספק לצורר קביעת הקשר שבין איורע הקטטה המוניות, בה נעשה שימוש בנשק, לבין העסוק עצמו ומכוון, שהמשמעותו של העסוק עלול לסכן את שלום הציבור, בשל אופיו של האירוע. בית משפט קמא הבהיר, כי על אף שאין חולק כי הקטטה פרצה בבית העסוק ונמשכה מוחץ לבית העסוק, הרי שקיים קשר בין העסוק, אופיו, ואמצעי האבטחה החסרים שבו, לבין הקטטה ולפיכך נקבע בההחלטה, כי המשך פעילותו של העסוק, בתנאים בהם הוא פועל, עלול לסכן את הציבור החולף במקום ואת לקוחות העסוק.

30.9.15 בית משפט קמא קיבל בהחלטה את טענת המשיב, לפיה השימוש שנערך לבקשת בתאריך 27.9.15 היה המשכו של השימוש שנערך לו ביום 27.9.15 וכי מסקנתו של קצין המשטרה מבוססת על החשש המיידי לשalom הציבור. בכךודה זו הבהיר בית משפט קמא, כי צו הסגירה לא יצא לעסוק מטעם השימוש מיידי לשalom הציבור. אלא מהטעמים המפורטים בצו הסגירה, ולפיכך ניתן צו הסגירה בהתאם לסמכוותו של הקצין, על פי סעיף 23(א) לחוק רישי עסקים. בית משפט קמא קיבל בד בבד את טענת המשיב, לפיה החשד כי במקום מתנהל בית בשות בו, כפי הנראה, אף מצולמים ל��וחות בעת האקט המוני, ללא ידיעתם, מגביר את החשש מפני פגעה בשלום הציבור, לאור אופיו זה של בית העסוק. בית משפט קמא ציין, כי אמן, לא הובא בפניו דו"ח צפיה ולא הוגג לעיונו הسرطן, אולם התרשם מתגובהו של המערער במהלך השימוש ביום 30.9.15, כי הוא מודה בכך שבסתורו ניתן לראות צילומים של אקטים מיניים המתקיימים בחדרים בבית העסוק שלו ואך טוען, כי לא ידע מה מתרחש בחדרים אלה.

10. בסיפא של ההחלטה הטיעים בית משפט קמא, כי לא ייחס, כמו גם קצין המשטרה שהשיט את צו הסגירה, משקל רב לעובדה שהעסק פועל ללא רישון. עם זאת, סבר בית משפט קמא, כי עובדה זו מוסיפה אף היא למסוכנות הנש��פת המקום, לאור אופיו האירוע. בית משפט הוסיף וקבע, כי העובדה שהמעערער הגיע בקשה לרישון עסק, עדין אינה הופכת אותו ל"נקוי כפיים", שכן עסק יש לפתח לאחר קבלת הרישון ולא לאחר הגשת הבקשה לקבלו.

נימוקי הערעוץ

.11. במסגרת נימוקי העורעור טוען המערער, כי בית משפט קמא הורה על צו הסגירה לעסק, זאת בשל סכנה ממשית לשלום הציבור הנש��פת מהמקום, בהינתן הקטטה רבת המשתתפים שהתרחשה מחוץ לפתחו וכן בהינתן העובדה שבמקום מתנהל בית בושת בו, כפי הנראה, מצולמים ל��חות העסק ללא ידיעתם, דבר התורם אף הוא לסכנה לשלום הציבור. המערער מדגיש, כי הקטטה, לכל הפחות במתוכונתה רבת המשתתפים, לא התרחשה בחצריו של בית העסק, כפי שעולה, לטענתו, מהסתוטונים שהמציא למשיבה, ומכאן טוען המערער לא רק כי גרסתו, כפי שנמסרה בשימושו הראשון אמת בסודה, אלא כי, הנחת בית משפט קמא מקורה בשגגה.

.12. המערער מטעים, כי הותרת ההחלטה על כנה טוביל לפגיעה קשה בפרנסתו ואף לשבירת מטה לחמו. אשר על כן, מן הראי, לדידו, כי החלטה כאמור לא תתקבל על סמך הנחות וסבירות, אלא על בסיס ראיות ממשיות שעברו תחת שבט הביקורת של בית המשפט.

.13. באשר לניהולו של בית בושת בבית העסק של המערער, טוען המערער טענה משלשת. ראשית, אין בקטעי הוויידאו שנמסרו על ידו למשטרה כדי להוכיח ניהולו של מקום לשם זנות, המערער לא ידע ולא יכול היה לדעת, כי בחדרי האירוח התבצע אקט מיני. שנית, לטענת המערער, הקלותות, שמסר לידי המשטרה אישו, את גרסת המערער אלא שאז החלטה המשטרה לדידו, להמציא סיבות שונות מהשירות לאישו להארכת צו הסגירה שנית לבית העסק. בכךודה זו טוען המערער, כי עיון קל בשימושו השני שנערך לו מעיד על כך, כי לא מסוכנותו של בית העסק לציבור היא שעומדת בבסיסו אלא שימושו של בית עסק זה כבית בושת. שלישיית, במידה שakan ביקש סנ"צ פולק, עורר השימושים לumarur, טועון, כי ניהולו של בית בושת בבית העסק של המערער הוא המקור למסוכנותו והוא הגורם המחייב מתן צו לסיגרתו, הרי שצזו זה מיום 30/09/2015 ניתן בחומר סמכות, שכן סעיף 23 לחוק רישיון עסקים לא יכול לחול במקרה שכזה הדורש החלטת מפקד המחו"ז.

.14. המערער שב ומדגיש, כי סגירת בית העסק תגרום לו נזק בלתי הפיך, היות ומדובר בעסק בעל הוצאות נרחבות מול השקה עצומה וסיגורתו עלולה להוביל לקריסתו הכלכלית של המערער וכן לקריסתם של משפחות רבות המתפרנסות מבית העסק. המערער סבור, כי ניתן לאין את הסכנה הנטעת, עפ"י צו הסגירה, באמצעות שהנים פחותים בפיגיעתם, כגון: העסקת חברת אבטחה מוסמכת לצד בדיקת רשות המצלמות ואף פריסת מצלמות רחבה יותר. המערער מדגיש, כי בכוונתו לפעול לשם בדיקה ותדרוך עובדיו ביחס לניהלי העבודה בעסק.

.15. לסיום, חזר המערער וטוען, כי הנימוקים העולים מצו הסגירה, לא אך זאת שאינם מגובים בראיות ממשיות, אלא אף אינם יכולים להוות עילה לכך דרמטי בדמות סגירת העסק, זאת ביחיד כאשר אין כל אינדיקטיה שהmarsh הפעלת העסק תפגע בשלום הציבור. על כן ובהתחשב בתוצאות הדראטויות של סגירת העסק, לצד החשש המעשוי לפגיעה תדמיתית וככללית במערער כתוצאה מביצוע צו הסגירה, טוען, כי יש להחמיר ולדקדק עם הרשות בבואה להפעיל את סמכיותה.

16. המערער עותר, בהסתמך על טיעונו הנ"ל, כי בית המשפט יקבל את העrüור ווירה על ביטול החלטת בית משפט קמא וביטול צו הסגירה.

טיעוני ב"כ הצדדים בדיון

17. בדיון בפני חזר ב"כ המערער על האמור בהודעתה העrüור. ב"כ המערער ציין, כי צו הסגירה המנהלי ניתן ביום 27.9.14 ל- 4 ימים בלבד על מנת לאפשר צפיה בהמשך במצבות האבטחה של בית העסק. לטענת ב"כ המערער, המצלמות לא הצבעו על אירוע של קטטה ואף על פי כן, החליט קצין המשטרה, לאחר קיום השימוש ביום 30.9.15, ליתן צו סגירה מנהלי נוסף, זאת בהסתמך על כך שמצפיה בקהלת עולה קיום של יחס מיין בבית העסק. ב"כ המערער מלין על כך שמשטרת ישראל לא הזמין לחקירה את האנשים הנצפים בקהלת ומוסיף וטוען, כי במקום העסק לא מבוצעת כל פעילות של בית בושת וכן כי המערער, לגרסתו, לא ידע כלל בדבר קיומם יחס מיין בחדרי העסק. ב"כ המערער מטעים, כי לא הייתה לכך המשטרת סמכות ליתן צו סגירה לעסק בגין ניהול בית בושת, כי אם בגין אירוע של קטטה, אשר לטענת המערער, לא התקיים בעסק כי אם מחוץ לו. לטענת ב"כ המערער, צו הסגירה המנהלי בטעות יסודו וממן הרואיו לבטלו.

18. ב"כ המשיבה הציג בפתח הדיון בפני את הדיסק שנמסר על ידי המערער לךצין המשטרת ומצפיה בבדיקה אכן עולה לכואורה, כמו גם מדובר צפיה, שנערך ביום 8.10.15, המציג בתיק החקירה, כי בבית העסק קיימו מגעים מיניים בין גברים לנשים. ב"כ המשיבה טען, כי אירע בבית העסק אירוע של קטטה כבר בחודש אוגוסט, שאז ניתנה אזהרה בלבד ולא צו סגירה מנהלי לעסק, דבר המלמד, לדידו, כי המשיבה נהגה במקורה שבפנינו במידות. בנקודה זו יוער, כי לטענת ב"כ המערער בדיון בפני, לא הוצאה בחודש אוגוסט צו סגירה מנהלי לעסק, בהינתן צו הסגירה השיפוטי התלויל ועומד נגדו, דבר שייתר מתן צו סגירה נוסף. ב"כ המשיבה הוסיף וטען, כי בתיק החקירה, אשר הוגש לעוני, מצויות שתי הודעות של שני מתلونים המלמדות בדבר התחלת אירוע הקטטה בתקן המועדן, מה גם שהמאבטחים במקום לא התקשרו למשטרת ולא הודיעו בדבר פריצת הקטטה ואף לא הצליחו להפריד הרמתית בין המתוקוטים, שכן היה צריך להוציא את חלקם אל מחוץ למועדון. ב"כ המשיבה הטיעם, כי להתנהלות תרמה העובדה שאין תכנית אבטחה המאושרת ע"י המשטרת למקום, המונח לא רישון עסק. ב"כ המשיבה ציין, כי השימוש שנערך לערער ביום 30.9.15 הוא המשכו היישר של השימוש הקודם מיום 27.9.15 וכי העסק נסגר לא בגין היותו בית בושת, כי אם בגין פריצת הקטטה במקום, כל שכן נכון הקודמת שארעה בחודש אוגוסט, שכלה גם אירוע של ירי. ב"כ המשיבה טען, כי החלטת בית משפט קמא נכונה ומעוגנת היבט בפסקה ובהלכה וכי אין מקום לאפשר לעסק להתנהל, כל שכן כאשר עסקין בעסק ללא רישון. לפיכך, ביקש ב"כ המשיבה לדוחות את העrüור בתיק זה.

דיון והכרעה

19. נוסחו של סעיף 23 (א) לחוק רישיון עסקים הוא, כדלהלן:

"קצין משטרת בדרגת רב - פקד ומעלה רשאי לצוות בכתב על סגירה לאלטר של חצרים, שבhem עוסקים במכירת משקאות משכרים, אם נכון שהדבר דרוש לשימרת שלום הציבור

עמוד 5

או להחזרת שלום הציבור שהופר... צו לפי סעיף קטן זה תוקפו יהיה לתקופה שפורשה בו, ובלבד שלא תעלה על שלושים יום".

.20. בnidon דין התקיים שימוש ראשון לערע ביום 27.9.15. עין בפרוטוקול השימוש הנ"ל מלמד בדבר אירוע קטטה קודם, אשר אירע לכואורה בעסק ביום 27.8.15 בגין ניתנה אזהרה לערע, זאת בין היתר, בהינתן קיומו של צו סגירה שיפוטי לעסק. עוד עולה מפרוטוקול השימוש הנ"ל, כי קצין המשטרה, לאחר שעין בחומר החקירה, הגיע לכל מסקנה כי באיזו שבי הפגיעה בפרנסתו של בעל העסק לבין השמירה על שלומו ובטחונו של הציבור, גובר האינטרס הציבורי. פרוטוקול השימוש הנ"ל כלל התייחסות לאירוע הקטטה רבת המשתתפים, שאירע לכואורה בעסק /או בחצריו, וכן לכך שהמאבטחים שהפרידו בין הניצים לא הודיעו על כך למשטרת ישראל, כמו גם לעובדה שאירוע הקטטה גלש מחוץ לעסק להחזקת לום ברזל, אגרוף, אבני ואף אקדח.

מפרוטוקול השימוש, שנערך ביום 30.9.15, עולה התייחסות לפרוטוקול השימוש קודם, שהרי פרוטוקול השימוש הנ"ל מהווה את המשכו של פרוטוקול הדיון מיום 27.9.15, כפי

שטען בנקודה זו ב"כ המשיבה בדיון בפניו ובצדקה. קצין המשטרה החליט, לאחר קיום שימוש נוספים לערע ביום 30.9.15, ולאחר שבחן את טענות המערע, כמו גם את חומר החקירה שבפניו, כי קיימות ראיות מנהליות שדי בהן כדי ללמד, כי נשקפת מן העסק סכנה מידית וחמורה לשalom הציבור. בפרוטוקול השימוש מיום 30.9.15 צוין היעדרו של רישון לעסק, וכי דבר זה טומן בחובו היעדר פיקוח של בטיחות על העסק, דבר שאין להטעם ממנו חלק מגורמי הסיכון לביטחון הציבור הטമונים בקיומו של העסק.

.21. עינתי בתיק החקירה ועין זה מלמד, כי לא נפל פגם כלשהו בהחלטה המנהלית של קצין המשטרה להורות בדבר מתן צו סגירה מנהלי לעסק לתקופה של 20 ים נוספים, עד ליום 15.10.20. הדיון עם הקביעה בהחלטת בית משפט קמא, לפיה הפעלתה של סמכות מנהלית במקרה דא דורשת קיומה של תשתיית עובדתית עליה מבוססת הרשות המנהלית את שיקול דעתה בבואה לקבל החלטה, כאשר די בראיות מנהליות, שטיבן וכמוון נגזרים מאופיו של העניין העומד לדין ומושמעות ההחלטה המתקבלת (ראה בעניין זה רע"ב 426/06 נאסר חוא נ' שב"ס (12.3.06)). ומהתאם להכא: עין בתיק החקירה מלמד כי די בתמונה הריאיתית שהובאה בפני קצין המשטרה כדי ללמד בדבר זיקתו של העסק לקיום אירוע הקטטה המונית ביום 26.9.15. ודוק, בתיק החקירה קיימות הודעות מיום 26.9.15 של שני גורמים, מהן עולה לכואורה כי אירוע הקטטה תחילתו בעסק. עוד עולה לכואורה מעין בחומר החקירה, כי אירוע הקטטה הסלים בסמוך לעסק והסלים אף יותר בהמשך לכך, מה גם שהמאבטחים לא דיווחו למשטרה על קרונות האירוע.

.22. לפיכך, ובהתאם אירוע הקטטה הקודם שאירע לכואורה בעסק בחודש אוגוסט, הרי שלא נפל פגם בהחלטת קצין המשטרה מיום 30.9.15 ליתן צו סגירה לעסק לתקופה נוספת של 20 ים, שהינה החלטה סבירה ומידתית, בנסיבות העניין. בנקודה זו יודגש, כי היעדר רישון לעסק מחזק את החשש לסיכון בטחון הציבור, זאת בהיעדר יכולת לפקח על מערכת האבטחה בעסק. עוד אוסיף בעניין זה, כי

היעדר רישון לעסק אינו, אמנם, העילה לממן צו הסגירה, אולם יש בו כדי להוות שיקול המשליך על המכשול, כפי שעולה מהחלטת בית המשפט המחויז בת"א, שניתנה בתיקע"ח 05-10-51802 **פרטוש נ' משטרת ישראל** (ניתנה ביום 10.6.3).

צו הסגירה ניתן, כאמור, לאחר שנוכח קצין המשטרה כי הדבר דרוש לשימרת שלום הציבור ובמה שיר של אירוע הקטטה שאירע, כמפורט לעיל, ביום 15.9.26. לפיכך, אין בידי לקבל את טענת המערער, לפיה צו הסגירה ניתן אך מפאת מסקנת קצין המשטרה, כי בעסק מנהל בית בשות, זאת לאחר הצפיה בנסיבות המלמדת לכואורה בדבר קיום יחס מיוחד בעסק. נוכח העובדה שצו הסגירה ניתן, כאמור לעיל, בגין אירוע הקטטה, שהביא את קצין המשטרה למסקנות העולות מפרטוקול השימוש הנו ביום 15.9.27 והן ביום 15.9.30, הרי שהצוו ניתן כדין עפ"י סעיף 23(א) לחוק רישי עסקים. השיקולים שעמדו בבסיס החלטת קצין המשטרה הם עניינים ו בתחום הסבירות, כמו גם מסקנתו כי, בנסיבות העניין, טובת הציבור עדיפה על פני זכותו של המערער להתרנס במהלך תקופה צו הסגירה. לפיכך, צדק בית משפט קמא עת שהחליט בהחלטתו מושא הערעור להוותיר את ההחלטה קצין המשטרה מיום 30.9.15 בדבר מתן צו הסגירה- על כנה, שכן החלטה זו בדיון יסודה.

. 24. סיכומו של דבר, הריני לדוחות את הערעור.

תיק החקירה יושב לידי המשיבה.

ההחלטה זו תומצא בהקדם לב"כ הצדדים ע"י מזכירות בית המשפט.

ניתן והודיע היום כ"ט תשרי תשע"ו, 12/10/2015 בהעדן הצדדים.